

Werkgroep Behoud de Peel

WBdP-nieuws 5-7-'22

Vliegbasis, veehouderijkwesities en programma stikstofreductie

Een nieuwsbericht over drie verschillende onderwerpen deze keer:

Vliegbasis

WBdP neemt deel aan een samenwerking van zeven natuurverenigingen uit Noord-Brabant, Limburg en Friesland, in hun verzet tegen de militaire vliegbases. In die drie provincies liggen op dit moment de enige twee operationele bases voor gevechtsvliegtuigen in Leeuwarden en Volkel en zijn er plannen voor de heropening van Vliegbasis de Peel in Vredepeel.

Om kennis te bundelen en elkaar te versterken door het delen van ervaringen, gaan de natuurorganisaties samenwerken. Ze willen hiermee ook een signaal afgeven aan betrokken gemeenten en aan Defensie.

Zie [Natuurverenigingen Noord-Brabant, Limburg en Friesland samen in verzet tegen vliegbases](#)

Veehouderijkwesities. Gerechtelijke uitspraken worden genegeerd.

Sinds de Raad van State op 29-5-'19 uitspraak deed in onze PAS-beroepen heeft WBdP gelukkig binnen haar werkgebied op het gebied van ammoniak-vergunningverlening niet veel meer te doen. Toch moesten we tot nu toe in 2022 zes keer in actie komen met een zienswijze, of een handhavingsverzoek: 2 x bij Gemert-Bakel, 1 x bij Deurne, 1 x bij Someren, 1 x bij G.S. Limburg en 1 x bij G.S. N.-Brabant.

(Hieronder worden meer gevallen genoemd. Dat komt omdat soms meer 'overtredingen' in één vergunning voorkomen.)

Het betreft met name (zes keer) het feit dat gemeentes/provincies nog steeds uitgaan van de werking van emissie-arme stallen volgens de Regeling ammoniak en veehouderij, terwijl er inmiddels meerdere onderzoeken bekend zijn waaruit blijkt dat die systemen in de praktijk duidelijk minder reduceren. Inmiddels zijn daar door Mobilisation for the Environment diverse rechtzaken over gewonnen. Gemeentes en provincies houden echter desondanks vast aan de officiële emissiecijfers en negeren dus de onderzoeken en de uitspraken van de rechtbanken.

Het lijkt ons so wie so al niet goed om nog te investeren in dergelijke technische oplossingen, terwijl het inmiddels toch duidelijk is dat er ingezet zal moeten worden op een fundamentele transitie van de landbouw en het buitengebied als geheel, met o.a. veel minder stikstof, CO₂, methaan, bestrijdingsmiddelen en met een hogere grondwaterstand. Maar als zulke technieken dan ook nog niet goed werken, is het uiteraard helemaal een desinvestering.

In twee gevallen wordt extern gesaldeerd (vergunningen ingetrokken t.b.v. de vergunde toename), terwijl inmiddels de Raad van State heeft geoordeeld dat het daarbij duidelijk dient te zijn dat de

intrekkingen niet zo wie so al noodzakelijk zijn om de natuurdoelen te kunnen behalen. De vergunningen worden ondanks de RvS-uitspraak toch gewoon weer verleend, terwijl de betreffende duidelijkheid door de provincie niet wordt verschaft.

De Peel is een voor stikstof heel kwetsbaar natuurgebied, met een zeer lage kritische depositiewaarde.

Tegelijkertijd is de overschrijding van die

KDW zeer hoog. Uit de toelichting bij de op 10 juni bekendgemaakte stikstofdoelen (zie <http://www.wbdp.nl/de-stikstofdoelen>) blijkt dat in 2030 in de Peel in zo'n 90% van het gebied de KDW nog niet bereikt zal zijn. Het lijkt ons daarom logisch dat intrekkingen van veehouderijvergunningen in zijn geheel ingezet dienen te worden ten behoeve van de benodigde stikstofdepositiereductie en dat deze intrekkingen niet voor 70% (want dat is de praktijk) gebruikt moeten worden om andere veehouderijen weer in uitstoot te laten groeien!

In één geval wordt bij de vergunningverlening voor de referentiesituatie uitgegaan van te hoge emissiecijfers, van stalsystemen die inmiddels al lang niet meer toegestaan zijn. De nieuwe vergunning lijkt dan geen toename in stikstofuitstoot op te leveren, maar in feite is dat wèl zo.

Ontwerp-programma Stikstofreductie en Natuurverbetering

Op 4-7 heeft WBdP betreffende dit ontwerp-programma een zienswijze ingediend bij Rijksdienst voor Ondernemend Nederland.

Zie voor dit programma: <https://www.rvo.nl/onderwerpen/wet-natuurbescherming/zienswijze-ontwerpbesluit/ontwerpprogramma-sn>.

Onze zienswijze:

Stg. Werkgroep Behoud de Peel is verheugd dat er nu eindelijk eens werk gemaakt lijkt te worden van stikstofreductie.

Toch hebben we wel kanttekeningen bij het programma:

- Op blz. 31, in par. 4.1, lezen we dat er veel reductie verwacht wordt van stalmaatregelen. Dit verbaast ons, gezien het feit dat recente onderzoeken hebben uitgewezen dat bij diverse van die emissie-arme stalsystemen de emissiereductie in de praktijk veel minder blijkt te zijn dan verwacht. Nog meer inzetten op dergelijke technieken staat ons inziens de gewenste transitie naar een meer natuurinclusieve landbouw en naar een integrale aanpak van de problemen (stikstof, CO₂, methaan, bestrijdingsmiddelen, verdroging, achteruitgang biodiversiteit) in de weg.

- In het ontwerp-programma wordt terecht aandacht gegeven aan een integrale aanpak rondom de N2000-gebieden. De term 'overgangsgebieden' wordt daarbij gebruikt.

Volgens onze stichting is het echter noodzakelijk, met name om het vernattingsdoel voor de Peel te kunnen bereiken, dat er rondom de Peel meer nieuwe natuur wordt aangewezen. Diverse hydrologische onderzoeken die aan de Peel zijn gedaan, wijzen uit dat met het vernatten van de huidige nieuwe natuur de waterstand in de Peel nog veel te veel zal fluctueren om aan de eisen voor hoogveenregeneratie te voldoen.

Naast meerdere delen van de Peel-N2000-gebieden is zelfs in het geheel geen nieuwe natuur aangewezen. Waar wel nieuwe natuur is aangewezen is die zone in het algemeen te smal.

Uit het ontwerp-programma wordt het ons niet duidelijk genoeg hoe met de vaag omschreven 'overgangsgebieden' dezelfde natuurverbetering kan worden bereikt.

Indien het vernattingsdoel op de landbouwgronden zal moeten worden behaald, dan zal dat hoogstwaarschijnlijk met een veel bredere zone dienen te gebeuren, dan wanneer de waterstand in een zone van nieuwe natuur flink wordt verhoogd.